

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Cur Deus quosdam pauperes non statim juuet?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ara opulentavit. In nouo autem testamento, ut pateceret, etiam in spiritualibus peculiarem eorum haberi rationem, *pauperes Emangelizantur*, ait Seruator, ne superba opulentia putet, Redemptorem tantum diuitum ac magnatum causam venisse. Tertio; res ipsa mouet misericordem patrem. Si enim vel terrenus pater e duobus filiis vnum in bene instructa naui ludente videat, alterum inter vndas ac vortices ludentem, cui citius succurret? Ita Deus utique citius opem afferet ope indigenti, cuius ipsa miseria mouet misericordem. Si enim Iob aiebat: *Flebam quondam super eo, qui afflittus erat, & compatiebatur anima mea pauperi*; quanto magis putandum est, flesti & affici eum misericordia, qui afflictionem atque inopiam longè habet cognitioem? & cuius misericordia est, *super omnia opera eius, quæ tamen sunt magna, & mirabilia nimis*? Quocirca eam olim legem tulit: *Si vnus de fratribus tuis, qui morantur intra portas ciuitatis tue, in terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi, ad paupertatem venerit: non obdurabis cor tuum, nec contrahas manum, sed aperies eam pauperi, & dabis mutuum, quo eum indigere perspexeris.*

Iob. 30. 25.

Deuter. 15. 7.

Quarto etiam subinde differt Deus quosdam, ut incommoda sentiant paupertatis, & quasi eorum obliuisci videtur, tamen non in finem est obliuio pauperis. Hac spe consolans filium suum Tobias ait: *Noli timere, fili mi, ait, pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timuerimus Deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene.* Ut prædixit, ita euenit, vel Raphaële Archangelo cælitus misso, qui eum ad fortunas suas perduceret. Quin Christus quoque turbam triduo toto distulit, donec eam prodigiosè pasceret. Cum turba multa esset, nec haberent, quod manducarent, conuocatis discipulis, ait illis: *Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me, nec habent, quod manducent: si dimisero eos ieiunos in domum suam, deficient in via: quidam enim ex eis de longè venerunt.* Distulit, ut fames & fama cresceret, miraculumque tantò maius esset, quanto illi magis esurirent. Quinto voluit eosdem ita curare atque satiare Dominus, ut etiam patientiam eorum probaret. Ob quam causam multos diu, plurimos etiam vsque ad vitæ finem relinquit in egestate. Tunc enim dicit: *Ecce excoxi te, sed non quasi argentum, elegi te in camino paupertatis.*

IV.

Psal. 9. 19.

Tob. 4. 23.

Marc. 8. 1.

Isa. 48. 10.

pertatis.

Ica. 3. 22.

peratis. Si enim excoxissem te, quasi argentarius in fornace ardentissima excoquit argentum, separatque ab eo, per ignem, stannum, plumbum, scoriam, ut purum putumque remaneat, & impermixtum, utique consumpsissem te, cum non sis, nisi peccatorum scoria, iuxta illud: *argentum tuum versum est in scoriam*; itaque leniori te camino purgavi, seruitute scilicet & ærumnis Babylonis. Multi enim non sunt tam fortes, ut possint martyria sustinere; neque tam patientes, ut possint graues diurnosque tolerare morbos; quare mores eorum in camino paupertatis corriguntur. Quod dum facit Deus, nonne pauperes quasi negligendo curat? quia curat eos ipsa paupertate, sicut medicus ægrotum diæta. Alios, qui non ægrotant, in hoc camino paupertatis, tamquam aurum in fornace reddit splendidiore, ut Iobo contingit, qui omnibus amissis longè clariùs enituit, atque etiam in hac vita *addidit Dominus omnia, quacumque fuerant Iob, duplicia. Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.*

Iob. 42. 10.
Psal. 9. 19.

V.

Iob. 29. 11.

Sextò dicebat olim Iob: *Auris audiens beatificabat me, & oculus videns testimonium reddebat mihi. Eò quòd liberaissem pauperem vociferantem, & pupillum, cui non esset adiutor.* Quantò magis Deus est beatificandus, cui testimonium reddunt tot millia pauperum, vociferantium, se ab illo liberatos? Audit autem etiam non vociferantes: nam & silentium clamat miserorum. Abdias dispensator Achabi regis Israëlitarum, cum centum prophetas in spelunca absconditos pane & aqua sustentasset, ut Iosephus refert, magnum æs alienum contraxit. Eo mortuo creditor duos natos eius in seruitutem rapere volebat, cum vidua non esset soluendo. Illa Eliseum prophetam adiit, opemque eius implorauit. Cui ille precepit, ut ex olei ampulla, quæ domi vnica superat, vasa à vicinis mutuò accepta impleret: diuinitus enim oleum non defecturura, donec omnia implerentur. Paruit illa, & iussu Elisei postea vasa illa vendidit, & debitum dissoluit. In qua historia Prophetæ non vociferantes à Deo auditi, & vel in spelunca latentes conspecti, atque per Abdiam nutriti sunt. Cui eam liberalitatem non esse damnosam passus est diuinus Remunerator, sed in vidua, ac liberis, per Eliseum prodigiosissimo olei augmento, gratiam pro gratia reposuit.

Ioseph. lib. 9.
c. 3. Antiquit.
4. Rcg. 4.